

Formanden: Jeg skal derefter opgive Dagsordenen for næste Møde, som er paa Fredag Kl. 12. Den vil være:

1) Til første Behandling:

- a) Forslag til Lov om den offentlige Orden paa Søn- og Helligdage.
- b) Forslag til Lov om nogle Forandringer i § 2 af Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster.

2) Til anden Behandling: Forslag til Lov angaaende de Arbejder, der til Anlæg af Hovedlandeveje i Nørrejylland blive at udføre i Finantsaaret 1854—55 og at projectere til Udførelse i Finantsaaret 1855—56 for den almindelige Veikassens Regning m. B.

Mødet hævet Kl. 4.

52de Møde.

Fredagen den 20de Januar.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen bliver at foretage til første Behandling Forslag til Lov om den offentlige Orden paa Søn- og Helligdage. Sagen er under Forhandling. Den ærede Justitsminister har Ordet.

Justitsministeren: Anledningen til, at der i Rigsdagens anden Afdeling er fremkommet et Lovforslag, hvorved Forordningen om Helligdagens tilbørlige Helligeholdelse af 26de Marts 1845 skulde ophæves, har været den, at der ved en enkelt Leilighed var opstaaet Tvivl om, hvorledes de Udtryk i Forordningens § 2: „Arbejde, som viser sig uden-

for Huset“, ere at forstaae. Det var blevet nogle Haandværkere, der arbejdede i en ufuldendt Bygning, forbudt at foretage det tilføjede Arbejde paa en Søndag. I Anledning deraf fremkom en Forespørgsel til Justitsministeriet, om ikke alt Haandværksarbejde, der ikke foretages udenfor Husene, maatte anses at være tilladt paa Søn- og Helligdagene; den specielle Anledning til Forespørgslen var ikke opgivet i denne. Udtrykkene i Anordningen ere: „Arbejde, der viser sig udenfor Huset“, og det maa vistnok, som ogsaa Motiverne til Forordningen godtgjøre, antages, at der i det Mindste nærmest, om ikke udelukkende, er tilføjede Arbejde, der foretages udenfor Huset; men paa Grund af den særlige Anledning til den Tvivl, der var opstaaet, dristede jeg mig dog ikke til at give den Fortolkning, at Arbejder, der vise sig udenfor Huset, i alle Tilfælde netop skulde betegne det Samme som Arbejder, der foretages udenfor Huset. Netop det Tilfælde, der har givet Anledning til Tvivlen, viste, at der dog kan tænkes Arbejder, der foretages indenfor et Husets Mure, men som med Hensyn til Diemebet med Forordningen vistnok maa sættes i Klasse med Arbejder, der foretages udenfor Huset. Naar i det anførte Tilfælde Sagen var bleven forelagt Domstolene, der have at ifkende Straf for Overtrædelse af Anordningen, kunde jeg ikke vide, hvilket Resultat Domstolene vilde komme til, og jeg fandt det betænkeligt at give en Fortolkning, der kunde komme i Strid med den, der blev den afgjørende i Sagen. Havde jeg givet en Fortolkning, der saaledes ikke blev billiget, vilde de Paagældende, der havde rettet sig efter Justitsministeriets Fortolkning, kunne beklage sig, naar de dog bleve idømte Straf, over at være blevne vildledte derved. Dersom man nu, for at den Tvivl, der saaledes var opstaaet, kunde hæves, havde indskrænket sig til et Forslag, der gik ud paa at forklare det omhandlede Udtryk, vilde jeg neppe have havt noget Særligt imod at gaae ind paa et saadant Lovforslag, skjøndt jeg dog ikke troer, at der vilde have været tilstrækkelig Anledning til at fremkomme med samme. Det er af Forordningen aldeles klart, at med Udtrykket: „Arbejder, som vise sig udenfor Huset“, ikke er tilføjede